

gen; men ingen af disse Fremgangsmaader kan jeg ansee for syldestgjørende. Vel hørte jeg den ærede Ordfører dengang sige, at Regjeringen kan gjøre det, naar vi give den Myndighed dertil, men jeg maa dog i den Anledning tillade mig at bemærke, at vi dog ikke kunne bortgive anden Ret og Myndighed end den, hvoraf vi selv ere i Bestdelse, og for mig er det et stort Spørgsmaal, eller, rettere sagt, for mig er det høvet over enhver Tvivl, at vi ikke ere istand til at bortgive denne Myndighed, thi vi have den ikke. Da dette er min Anskuelse, har jeg derfor tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 42. Man vil see, at mit Forslangende i det første af disse Underændringsforslag er, for det Første, at der skal særligt afstemmes over hver af de opstillede 3 Betingelser, og mit Haab er da naturligtvis, at Majoriteten herved skal vedtage den første eller den anden. I dette Haab har jeg dernæst stillet det Forslag, at der i den 3die Betingelse, den, som forekommer mig at være den uønskeligste baade for Regjeringen og for Rigsdagen, den, som forekommer mig i hele sit Væsen at være strengt lovlig, og som derfor fortsætter den hidtil stedfundne lovlige Udvikling af vore Forhold, skulde optages hvad der, saaledes som Betingelsen er affattet af Udvalgets Fleertal, kun er antydnet, idet Udvalgets Fleertal siger, at den Forsamling, som skulde enes med Regjeringen om Fællesforfatningen, skal bestaae af „Affendinge fra Monarchiets forskjellige Dele efter det i Nr. 1 angivne Forhold“ osv. Her har jeg nemlig tilladt mig at foreslaae indskudt hvad der staaer paa det Sted i Nr. 1, hvortil der er sigtet. Jeg har tilladt mig at foreslaae to forskjellige Bestemmelser, hvormed man kunde erstatte det, som da maatte udskydes af Nr. 3; jeg har nemlig tænkt mig, at Enkelte kunde foretrække, at en saadan Rigsforsamling, som skulde vedtage den paatænkte Fællesgrundlov, helst maatte sammensættes af Medlemmer, valgte af Folkethinget og Landstinget iblandt disse egne Medlemmer, men jeg har ligeledes tænkt mig, at der muligvis kunde være en Majoritet for den anden af mig foreslaaede Fremgangsmaade, og jeg har derfor ved mit Ændringsforslag søgt

at sætte Folkethinget istand til at erklære sig for, hvilken af disse to Veie det maatte foretrække. Det andet Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, er stillet til det Forslag, som under Nr. 47 er stillet af den første Minoritet i Grundlovsagen, og, da det væsentligt gaaer ud fra de selsamme Anskuelser som mit nysomtalte Forslag, skal jeg ikke tillade mig nærmere at udtale mig derom. Jeg har ogsaa stillet det, for at give den virkelige Majoritet, som maatte være tilstede, Leilighed til at vælge imellem de forskjellige Fremgangsmaader.

Jeg skal ikke i dette Dieblit tillade mig at opholde det ærede Thing længere; skulde jeg alereede have opholdt det for længe, saa maa jeg bede det undskyldt af den Grund, at ganske særlige Omstændigheder ville gjøre det umuligt for mig, oftere at deeltage i nærværende Forhandling, idetmindste hvis den skulde blive afsluttet idag. Jeg vil derfor ogsaa ganske trostigt overlade mit Ændringsforslag til det ærede Thing. At det vil finde Modstand, forudsæer jeg. Jeg vil imidlertid ikke være istand til at kunne forsvare det; kan og vil ingen Anden forsvare det, staaer jeg maastee alene med det, saa følger det af sig selv, at det maa falde.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til det sidste ærede Medlems Foredrag kun bemærke, at han vistnok har fuldkommen Ret i, at vi her ere tilstede for at slutte en „Kjøbecontract“. Jeg troer, at det er en saa grundig Misforstaaelse af det hele Forhold som muligt. Den Overenskomst, som her er Spørgsmaal om, er ingen Handelsoverenskomst, det er ingen Kjøbecontract, men det er Repræsentanterne for de forskjellige Dele [af den lovgivende Magt, hvoraf hver, saalænge de ere til, har sin Rigeberettigelse til at udtrykke den Mening, de gjøre gjældende, der søge at enes, om de kunne. Naar vi opgive Noget af det, vi antage for det Rette, eller Regjeringen paa sin Side og fra sit Standpunct opgiver Noget af det, som den antager for det Rette, saa gjøre vi ikke noget Kjøb, saa drive vi ingen Handel med hinanden, men saa komme vi overeens om, hvorledes Statens Vel i det Hele kan ledes. Jeg troer, at, dersom det ærede Medlem havde vel overvejet, hvad han